

מ"י 27037/02/24 - אהרון רוני צירינסקי נגד משטרת ישראל - לב ת"א

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"י 27037-02-24 תחנת משטרה - מרחב ירקון נ' צירינסקי

לפני כבוד השופטת רות פלג בר-דיין

המבקש:
נגד

אהרון רוני צירינסקי

המשיבה: משטרת ישראל - לב ת"א

החלטה

בפניי 3 בקשות שונות שהגיש המבקש על רקע מעצרו במסגרת הליך מעצר ימים.

בקשתו הראשונה הינה לפסיקת הוצאות שכר טרחה בהיקף של 200,000 ₪ בגין ייצוג עצמי. לשיטתו, ייצג את עצמו בהליך ראשון במסגרתו הובא לבית המשפט להארכת מעצרו, ושוחרר ללא ערבויות, ואילו בהליך נוסף מיום 2/3/24 ייצג את עצמו בחקירתו בתחנת משטרה שבסופה שוחרר בערבות עצמית והרחקה מספריית בית אריאלה.

הבקשה השנייה עניינה ביטול ההליך ומתן צו הצהרתי כי הוא נושא 'אות הגבורה' אשר בגינו לא ניתן לטענתו לעכבו, לחקור אותו ולבצע הליכים נוספים כמפורט בבקשתו.

בקשתו השלישית עניינה "פרטים נוספים" בנוגע לבקשותיו הקודמות, במסגרתה מבקש פטור מלא ממיסים לזוגתו הדוגמנית הגב' סופיה מצ'טנר לה עומד להינשא וזאת בדומה לפטור לו הוא זכאי מהסיבות הבאות: אות גבורה, עיוורון והסכם אישי עם הפלסטינים. עוד מציין את גזלתם של הכספים מהגב' מצ'טנר שבוצעה ע"י "סוכנים מזרחיים" שייצגו אותה לטענתו, וכן את האיסור לזמנה לעדות משום שלבעלה אות גבורה והוא מועמד לפרס נובל.

על בקשות אלה הגיבה המשיבה בציינה כי לאחר בירור ברשימת מקבלי עיטור הגבורה לא נמצא שמו של המבקש בין מקבלי האות. כמו כן, המשיבה לא מכירה באפשרות ביטול תיק חקירה בצו הצהרתי, וכי המבקש לא הפנה למקור החוקי של סמכות זו. עוד ציינה כי לא נמצאה כל זכאות של גיבורי ישראל לאותן פריבילגיות שפרט המבקש בבקשתו, כמו גם אזכור בחוק, ועל כן, המשיבה עתרה לדחיית בקשתו של המבקש מאחר ואין כל יסוד חוקי בבסיסה.

אשר להרחקת המבקש מספריית בית אריאלה למשך 15 ימים לאחר שעוכב ביום 2/3/24 בחשד לזריקת כסאות על אנשים תמימים- ההרחקה הסתיימה.

עוד ציינה כי בקשתו השלישית לא מובן מהותה והקשרה לבקשותיו האחרות.

לאחר שנתתי דעתי לבקשות המבקש ותגובות המשיבה אני דוחה את שלושת בקשותיו על הסף.

להלן נימוקי ההחלטה:

ביום 13.2.24 הוגשה בקשת הארכת מעצר ראשונה כנגד המבקש למשך שלושה ימים בעבירות של הפרת סדר ואיומים. מהבקשה עולה כי הוצע למבקש להשתחרר בתחנת המשטרה בערבות צד ג' והרחקה ממקום ביצוע העבירה, אולם המבקש סרב. בדיון נאמר לבית המשפט כי המבקש סרב להנחיית קצין התחנה בטענה כי הוא מזרחי ואינו מוכן לקבל הנחיות ממי שאינו אשכנזי, ומכאן הבקשה להארכת המעצר.

לאחר עיון בתיק החקירה המלמד על קיומו של חשד סביר, ושמיעת טענות הצדדים, שוחרר המבקש בתנאים מגבילים ונקבעו ערבויות בדמות התחייבות עצמית וערבות צד ג'. עוד נקבע כי אם לא יעמוד בתנאי השחרור הוא ייוותר במעצר יובא בפני שופט ביום 14.2.24.

ביום 14.2.24 הובא המבקש פעם נוספת בפני בית המשפט לשם בחינת ערבויות, לאחר שלא עמד בערבויות שנקבעו ביום 13.2.24.

לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, הוחלט על שחרור המבקש בתנאים הבאים: התייצבות לחקירה בתחנת המשטרה, או לדין במשפטו- בכל מועד שיידרש; איסור יצירת קשר כלשהו- ישיר או עקיף, עם מי מהמעורבים הנוספים למשך 30 יום; הרחקה מאוניברסיטת תל אביב למרחק שלא יפחת מ-150 מטר, למשך 20 יום. כאשר לתנאים אלו לא נקבעו ערבויות.

תשלום הוצאות

הדין מאפשר לבית המשפט לפסוק הוצאות הגנה בשני מקרים. במקרה הראשון כאשר נעצר אדם ושוחרר בלא הגשת כתב אישום, ומצא בית המשפט שלא היה יסוד למעצר. במקרה השני, נעצר אדם ושוחרר, ומצא בית המשפט שהמעצר היה עקב תלונת סרק שהוגשה שלא בתום לב (סעיף 38 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996).

במקרה זה, לא מצאתי כי התקיימו התנאים לפיצוי המבקש בגין מעצרו.

המבקש נעצר לאחר שנחשד בביצוע עבירות של הפרת סדר ואיומים. המשיבה הייתה נכונה לשחרר את המבקש בתנאים מגבילים אך משסרב המבקש להשתחרר בתנאים ולאור התנהגותו, לא היה מנוס אלא להביאו בפני בית המשפט. לאחר בחינת הראיות ושמיעת טענות הצדדים קבע בית המשפט כי ישנו חשד סביר כנגד המבקש. על כן, אין מדובר בתלונת סרק. לעניין מעצרו, המבקש לא היה מוכן הן בתחנת המשטרה והן בבית המשפט לכל תנאי לשחרורו ולא היה מוכן לחתום על ערבות כלשהיא, וכתוצאה ישירה מהתנהגותו של המבקש, הוא נעצר למשך יומיים.

המבקש סרב בתוקף שימונה לו סנגור מטעם המדינה, והעדיף לייצג עצמו וזו זכותו.

המבקש לא הציג בפני בית המשפט כל ביסוס חוקי לבקשתו בעניין החזר שכר טרחה ואף לא לעניין גובה שכר הטרחה המבוקש.

מיותר לציין את חוסר הסבירות הקיצוני בדרישת פיצוי בסך 200,000 ₪ בגין הופעה לדיון בבית משפט וניסוח בקשה לביטול ההליך, כאשר על פי תקנה 4 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, הדנה בשכר טרחת סנגור, הרי ששכר טרחת סנגור בהליכי מעצר, שחרור בערבות או הטלת ערובה עומד על 887 ₪ בלבד.

במקרה זה לא מצאתי מקום לפסוק כל הוצאה או שכר טרחה למבקש על ההליך שהתקיים בעניינו. התנהלות המבקש עצמו היא שהובילה אותו להופיע בפני בית המשפט, כמו גם, לאורך ההליך ומהרגע הראשון, התאפשר לו להשתחרר בתנאים מגבילים מצומצמים בלבד, אך התנהגותו כנגד החוקרים היתה מזלזלת ולא מכבדת, הוא סרב להתייחס ולהקשיב לחוקר האחראי. המבקש הינו אזרח ישראל, הוא כפוף לחוק ועליו לציית לאנשי חוק אשר עושים עבודתם נאמנה, והתנהגות מזלזלת בתפקידם ואחריותם על רקע מוצאם אינה מקובלת ואין לתת לה תוקף.

בית המשפט מעריך ומכבד גיבורי ישראל, אך לא הוצג לפניו "אות הגבורה" אליו מתייחס המבקש בבקשותיו, ולא הוצג בפניו הביסוס החוקי בעניין ביטול ההליך לאור אות גבורה זה.

למעלה מן הדרוש, **חוק העיטורים בצבא-הגנה לישראל, תש"ל-1970**, אינו מתייחס לאמור בבקשת המבקש.

אשר לבקשה לפטור ממיסים וכל המפורט בבקשה השלישית- הבקשה אינה רלוונטית לענייננו ועל המבקש להפנותה לגוף הרלוונטי.

לאור כל אלה, לא מצאתי מקום להידרש לבקשותיו של המבקש והן נדחות על הסף.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ב' ניסן תשפ"ד, ב-14 אפריל 2024, בהעדר
הצדדים.